

Püha on maa

Head kuulajad! Meie Maa on Püha, nagu väidab tänavu suvel toimuva noorte laulu- ja tantsupeo ühine juhtmõte. Pühad on meie maa jäised hommikud, nendele järgnevad sajused päevad ning need päevad lõpetav rahulik öö. Püha on see koolipink, kus meist voolitakse tublisid ja isemõtlevaid kodanikke ning kõik muu, mis igale inimesele endale selle mõttega seostub.

Meie, eestlased, oleme rahvana lõpmata rahulolematud. Meil ei ole kunagi piisavalt soe või on jällegi liiga palav, mitte kunagi pole piisavalt raha, kellestki loodud ausammas ei näe päris kindlasti selle inimese moodi välja ning oma ala professionaalid ei tea niikuinii, millest nad räägivad. Nagu öeldakse on arvamusi täpselt sama palju, kui on inimesi. Seepärast on vägev näha, kui ühel hetkel, kellegi teise toetuseks või oma riigi eest seismiseks me siiski oleme võimelised jõudma ühisele meelele ning töötama sama eesmärgi nimel. Need on need hetked, kui me endale teadvustame, et see maa ehk võibki päriselt olla püha.

Meie lähedal käib sõda. Vähemalt veel täna, võime me siiski rahulikult õhtul muretsemata magama heita ning ilutulestiku paugu kuulmine ei meenuta raketi heli, mis naabrihoovis või magamistoas maandus. Minu eluajal aga tekkis esimest korda reaalne vajadus tähistada hooned kleebistega, mis märgivad ära avalikud varjumiskohad, ning asulatesse paigaldatakse järgemööda ennetavalt ohusireene. Me kipume oma vaba ja turvalist riiki võtma iseenesestmõistetavana, kuid peaksime mõtlema sellele, et me ei ole vabad mitte teiste armust, vaid oleme vabaduse ise kätte võidelnud. Seda väitis president Päts juba ajal, kui Eesti esimest korda iseseisvaks sai, mis annab aimu, et inimesed, elades head ja mugavat elu, kust puudub hirm ja ohutunne, paratamatult unustavad, milline on olnud sellel pühal maal saavutatud vabaduse tegelik hind.

Meid ümbritsev maailm on viimastel aastatel olnud paras segaduse ja probleemide pundar. Üleilmsele pandeemiale järgnes lisaks paljule muule terroristliku ja vägivaldse režiimi kujunemine Afganistanis ning sellesama vastu võitlemine Iraanis. Minul oma väikeses

kodulinnas on aga võimalik rahumeeli valmistuda hoopis noorte laulu- ja tantsupeole minemiseks, millega kogu Eesti annab au meie kultuurile, traditsioonidele, minevikule ja tulevikule. President Toomas Hendrik Ilvese sõnul on ime, et Eesti üldse olemas on, aga just need eestlaste seas ülipopulaarsed, alati välja müüdnud traditsioonilised pidupäevad näitavad, et südames on meil valmidus oma püha maa eest seista ning vajadusel võidelda. Seetõttu me olemas oleme ning ka püsima jääme.

Eesti Vabariigi 105. aastapäeval on paslik meeles pidada, et püha on nii meie kodumaa kui ka kaasmaalased koos oma vapruste ning kõigi veidrustega. Üks ei eksisteeriks teiseta: eestlased Eesti ega Eesti eestlasteta.

Karlote Karm

12.MA